

عکس رضا معتمدیان ایران

روایت کمال اطهاری از سرنوشت طرح شهر هوشمند در پایتخت

تهران قرار بود «تکنوپولیس» باشد نه شهر «مال» ها

گفت و گو

سهیلا یادگاری گروه اقتصادی

جامع شهر تهران برای اولین بار مطرح شد، اما به دلایل مختلف به اجرا نرسید. «اطهاری، عدم توسعه هوشمند شهرها را به‌زعم خود یکی از عواملی دانست که می‌تواند کشور را در برابر تحریم‌ها و حمله آسیب‌پذیرتر کند.

با توجه به ارائه طرح «شهر لجستیک هوشمند» در دولت، این طرح تا چه اندازه به مفهوم «شهر هوشمند» که پیش‌تر در اسناد توسعه‌شهری مطرح شده بود، ارتباط دارد؟ در طرح جامع شهر تهران که در سال ۱۳۸۶ برای اولین بار به تصویب رسید، مفهومی تحت عنوان «شهر هوشمند» به عنوان ميثاق و چشم‌انداز اصلی مطرح شد. بر این اساس، افق ده‌ساله طرح، یعنی حدود سال ۱۳۹۶، ترسیم شده بود تا تهران به شهری دانش‌بنیان، هوشمند و جهانی تبدیل شود. در آن برهه، واژه «دانش‌بنیان» رواج یافت؛ هرچند به نظر

طرح «شهر لجستیک هوشمند» به عنوان پروژه‌ای ملی برای توسعه زیرساخت‌های لجستیک کشور، اخیراً در نشست‌های ریاست محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور، ارائه شده است. این طرح با هدف ایجاد شبکه‌ای هوشمند برای انبساط، حمل‌ونقل و توزیع کالا و با مشارکت دولت و بخش خصوصی اجرا خواهد شد.

کمال اطهاری، پژوهشگر اقتصاد سیاسی و توسعه، با اشاره به طرح «شهر لجستیک هوشمند» که در دولت مطرح شده است، به «ایران» گفت: «این ایده در دهه ۸۰ و در طرح

می‌رسد اصطلاح «دانش‌محور» یا «دانش‌پایه» از دقت مفهومی بیشتری برخوردار است. هدف غایی آن بود که نظام برنامه‌ریزی و مدیریت شهری چنان سامان یابد که بستر لازم برای ظهور «دانش‌کریان» - یعنی جامعه دانش‌محور - و نوآوری فراهم آید و شهر بتواند در عرصه رقابت جهانی ظاهر شود.

متأسفانه این چشم‌انداز تحقق عملی نیافت. برای نمونه، منطقه ۲۲ تهران که در طرح جامع می‌بایست به عنوان «تکنوپولیس» یا شهر فناوری معرفی می‌شد، در عمل به محل استقرار مراکز تجاری صرف، یعنی مال‌ها و پروژه‌های مسکن تبدیل شد. این تغییر کاربری نه تنها به قفل‌شدگی اقتصاد شهر تهران اامن زد، بلکه دروازه ورود ایران به دوران نوین را نیز مسدود کرد.

با توجه به این تعریف، شهر هوشمند در اسناد و برنامه‌های پیشین دقیقاً چه معنایی داشت؟ آیا منظور صرفاً استفاده از

فناوری‌های دیجیتال و شبکه‌های ارتباطی بود یا ابعاد دیگری را نیز شامل می‌شد؟

در این طرح، شهر هوشمند دارای دو معنای متمایز اما مکمل بود: اول، معنای دموکراتیک و مشارکتی آن بود که در آن، واژه «هوشمند» معادل «اینтелиجنت» (Intelligent) در نظر گرفته می‌شد و بر این اصل استوار بود که هوشمندی واقعی از مشارکت همگانی و دانش جمعی حاصل می‌شود؛ چراکه به تعبیر رایج، «همه چیز را همگان دانند». بنابراین، هوشمندی شهر بدون حضور فعال شهروندان در تصمیم‌سازی‌ها تحقق‌ناپذیر است. دوم، معنای شبکه‌ای و دیجیتال طرح بود؛ به این معنا که شهر هوشمند باید به شبکه‌های پیشرفته ارتباطی، اقتصادی و اجتماعی مجهز می‌شد. این شبکه‌سازی صرفاً برای اهداف اقتصادی نبود، بلکه اطلاع‌رسانی شفاف به شهروندان درباره تمامی اقدامات شهری، پیوند با مراکز علمی و پژوهشی، ارتباط با بازار کار، اتصال بنگاه‌های اقتصادی در داخل و خارج از کشور و نیز ارتباط با دانشگاه‌ها و مراکز تحقیق و توسعه را شامل می‌شد.

بر اساس این تعریف، تحقق همزمان دو شرط «مشارکت دموکراتیک» و «شبکه‌سازی کارآمد»، شرط لازم برای جهانی شدن شهر محسوب می‌شد. در واقع، جهانی شدن نه یک شعار، بلکه محصول نهایی تحقق هوشمندی حقیقی بود.

با وجود چنین چشم‌انداز و تعریفی، چرا طرح جامع تهران و برنامه‌های مرتبط با شهر هوشمند به مرحله اجرا نرسیدند؟ مهم‌ترین موانع مدیریتی و نهادی در این مسیر چه بود؟

طرح جامع، با وجود پشتیبانی‌های اولیه مجموعه‌های مختلف و مرتبط، از جمله شورای شهر تهران که با آن موافقت کردند، به مرحله اجرا نرسید.

تغییر رویه‌های مدیریتی و اولویت‌دادن به پروژه‌های زودبازده و پرترفدار در میان عامه، مانع اجرای برنامه‌های بلندمدت و بنیادین شد. همچنین برداشت‌های نادرست، دلیل دیگری برای ناکامی اجرای طرح بود. برخی، تحقق یک ایران دموکراتیک، قوی و دانش‌بنیان را تهدیدی برای منافع خود تلقی کردند؛ در حالی که چنین ایران توانمندی می‌توانست با قدرت نرم و اقتصادی خود، کشورهای منطقه را به طور طبیعی به سمت خود جذب کرده و حتی رژیم‌های متخاصم را منزوی سازد.

برای آنکه تهران بتواند به شهری دانش‌بنیان، رقابت‌پذیر و متصل به شبکه‌های جهانی تبدیل شود، چه

پیش‌شرط‌های اقتصادی و ساختاری باید فراهم می‌شد؟ آیا اقتصاد شهر در زمان تدوین طرح، آمادگی چنین تحوّل را داشت؟

در زمان تدوین طرح جامع، محاسبات دقیقی صورت گرفته بود که نشان می‌داد صادرات شهر تهران حدود یک‌ونیم میلیارد دلار در سال برآورد می‌شود که بخش قابل‌توجهی از آن، حدود ۶۰۰ میلیون دلار، مربوط به خدمات فنی و مهندسی بود. در مقابل، واردات شهر تهران، شامل مواد غذایی، تجهیزات کارخانه‌ای، ماشین‌آلات و مواد اولیه، بالغ بر ۱۵ میلیارد دلار ارزیابی داشت. به عنوان یک مقایسه راهبردی، شهر استوّل در همان مقطع زمانی توانسته بود صرفاً در حوزه وسایل الکترونیک و تجهیزات پیشرفته، صادراتی ۲۰ میلیارد دلاری محقق کند. این شکاف عظیم نشان می‌داد که با ساختار موجود، امکان ساماندهی و توانمندسازی اقتصادی تهران به‌گونه‌ای که در تراز جهانی قرار گیرد، وجود ندارد. تراز منفی تجاری و وابستگی شدید به واردات که با درآمدهای نفتی تأمین می‌شد، شهر و کشور را در برابر هرگونه تحریم یا شوک خارجی آسیب‌پذیر می‌ساخت؛ چنان‌که در صورت اعمال تحریم، تورم می‌توانست به سطوح نزدیک به سه‌رقمی برسد.

تداوم الگوی واردات‌محور و نفت‌محور، دلیل مهم عدم تحقق برنامه هوشمندسازی شهری بود؛ زیرا تا زمانی که ارزیابی ۱۵ میلیارد دلاری شهر با پول نفت تأمین می‌شد، انگیزه‌ای برای گذار به اقتصاد دانش‌بنیان و تولید کالاهای صادراتی با ارزش افزوده بالا وجود نداشت.

آیا ایده شهر هوشمند و شهر لجستیک هوشمند صرفاً برای تهران طراحی شده بود یا قرار بود در سایر کلان‌شهرهای کشور نیز دنبال شود؟ تجربه شهرهایی مانند شیراز در این زمینه چه نکاتی را نشان می‌دهد؟ این الگو فقط مختص تهران نبود. در سال ۱۳۹۸، طرحی برای توسعه دانش‌بنیان شهر شیراز به تصویب رسید که همراه با آن، ایجاد یک مرکز لجستیک برای پوشش منطقه خلیج فارس و شمال آفریقا نیز در نظر گرفته شده بود. اما این طرح نیز به سرنوشت طرح جامع تهران دچار عملاً کنار گذاشته شد. این موضوع نشان می‌دهد که مشکل، مختص یک کلان‌شهر خاص نیست، بلکه ریشه در عدم درک صحیح از مفاهیم بنیادین توسعه دانش‌بنیان و لجستیک در سطح کلان کشور دارد.

در روند طراحی و اجرای این طرح‌ها، چه خطاهای مفهومی درباره واژه‌هایی مانند

«لجستیک»، «شهر هوشمند» و «اقتصاد دانش‌بنیان» وجود داشته است؟ این مفاهیم چه تفاوتی با حمل‌ونقل، ترانزیت و دیجیتال‌ی کردن خدمات شهری دارند؟

یکی از مهم‌ترین خطاهای مفهومی در طرح‌های توسعه شهری هوشمند، تعریف ناقص از «لجستیک» است. بسیاری از کارشناسان و حتی مجموعه‌های برنامه‌ریز، لجستیک را معادل «ترانزیت» یا «حمل‌ونقل» می‌دانند؛ در حالی که این دو مفهوم کاملاً متفاوت هستند. ترانزیت صرفاً به معنای عبور کالا از یک سرزمین است، اما لجستیک به معنای پیوند کانون‌های مولد داخلی با کانال‌های مولد جهانی و حضور فعال در زنجیره جهانی ارزش است. به عبارت دیگر، لجستیک زیرساخت فیزیکی صرف، مانند جاده و بندر، نیست؛ بلکه شبکه ارتباطی میان تولیدکنندگان کالاهای دانش‌بنیان و بازارهای جهانی است.

برای صادرات کالاهای خام و اولیه، مانند نفت، گاز، فولاد و مس، تنها وجود بندر یا جاده کفایت می‌کند و نیازی به ایجاد مرکز لجستیک در کلان‌شهری مانند شیراز یا تهران نیست. زمانی که کشوری قصد دارد کالاهای دانش‌بنیان، نوآورانه و با ارزش افزوده بالا تولید و صادر کند، ناگزیر به ایجاد مراکز لجستیک پیشرفته در کلان‌شهرهاست؛ زیرا این مراکز محل تجمع بازرگانان، گردشگران علمی و تجاری، مراکز هنری، قطب‌های تولیدی و دانشگاه‌ها هستند و می‌توانند پیوندهای پسین و پیشین صنعتی را تسهیل کنند.

یک شهر لجستیک هوشمند چگونه می‌تواند به زنجیره ارزش داخلی و سپس به زنجیره ارزش جهانی متصل شود؟ آیا ایجاد زیرساخت‌های فیزیکی مانند جاده و بندر به تنهایی برای تحقق این هدف کافی است؟ متأسفانه در ایران نه تنها زنجیره داخلی ارزش شکل نگرفته، بلکه مفهوم اقتصاد دانش‌بنیان نیز هنوز در دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی به‌درستی تعریف نشده است.

با این زمینه متن کامل گفت‌وگو را بخوانید.

نوبت اول

آگهی فراخوان مناقصه عمومی دو مرحله‌ای

مناقصه شماره ESRB-TND-1006

شرکت پتروشیمی صدف خلیج فارس (سهامی خاص) در نظر دارد خدمات تأمین نیروی انسانی (شامل خدمات، پشتیبانی و انبارها و...) را از طریق برگزاری مناقصه عمومی دو مرحله‌ای به یک شرکت واجد شرایط و دارای صلاحیت برای مدت یک‌سال واگذار نماید.

شرایط تفصیلی مناقصه از جمله مبلغ برآوردی و تضمین شرکت در مناقصه در اسناد مربوطه اعلام شده است. محل توزیع اسناد مناقصه، تهران، ضلع غربی میدان شیخ بهایی، پلاک ۱۸ (ساختمان رایان ونک)، طبقه ۵، واحد ۵۰۲ و زمان توزیع اسناد روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۸ می‌باشد. سایر شرایط به شرح دستورالعمل و اسناد مناقصه است.

صرفاً شرکت‌هایی که موضوع اساسنامه آنها با موضوع مناقصه منطبق می‌باشد مجاز به شرکت در مناقصه خواهند بود و در غیر این صورت مدارک ارسالی بررسی نخواهد شد. همچنین لازم است شرکت‌کنندگان در مناقصه دارای شرایط ذیل باشند:

- ۱- مجوز فعالیت در عسلویه (صادره از سوی سازمان منطقه ویژه اقتصادی پارس / عسلویه)
- ۲- دارای سابقه کار مشابه در عسلویه (مطابق اسناد مناقصه) باشند.

علاقه‌مندان می‌توانند جهت اطلاعات بیشتر یا دریافت اسناد به صورت غیرحضور در ساعات اداری با دبیرخانه کمیسیون معاملات شرکت پتروشیمی صدف خلیج فارس (خانم قلیزاده - شماره تلفن: ۰۲۱-۵۸۲۴۶۵۰۰ داخلی ۱۷۷) تماس حاصل نمایند.

همچنین آگهی قبلی به تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۸ در صفحه ۷ به شماره مناقصه ESRB-TND-1005 طی اطلاعیه‌ای باطل اعلام می‌گردد.

روابط عمومی شرکت پتروشیمی صدف خلیج فارس

شرکت پتروشیمی صدف خلیج فارس

PGPIC

نوبت اول

اصلاحیه آگهی فراخوان عمومی شناسایی پیمانکار توأم با ارزیابی کیفی به شماره م ن ۴۰۵/۱۲

شماره تماس ثابت: ۰۶۱۵۲۲۵۳۳۳۲، همراه: ۰۹۱۶۳۵۰۵۶۲۹ - و نماینده دستگاه نظارت خاتم گرگانی با شماره تماس ثابت: ۰۲۱۴۱۹۹۸۴۲۷، همراه: ۰۹۱۲۷۴۳۷۱۴۷- ارتباط حاصل نمایند.

تذکر ۲: ضروریست نامه اعلام آمادگی متقاضیان در فراخوان فوق‌الذکر حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۰ در سامانه معاملات شرکت پتروشیمی بندرامام بارگذاری یا به نشانی الکترونیک فوق‌الذکر ارسال گردد.

تذکر ۳: قابل توجه متقاضیانی که در قالب مشارکت‌نامه (Joint Venture) تمایل به حضور دارند؛ مشارکت فقط براساس مشارکت نامه طرفین (ثبت شده در دفاتر اسناد رسمی) که تعهدات و مسؤولیتهای هر یک از طرفین مشارکت را به‌صورت منفرداً و متضامناً معین شده باشد، قابل قبول خواهد بود و ارائه نسخه اصل یا برابر اصل در دفترخانه اسناد رسمی الزامی می‌باشد.

تذکر ۴: لازم به توضیح است پس از دریافت نامه رسمی و اعلام آمادگی توسط شرکت‌های متقاضی، بررسی‌های اولیه به‌عمل خواهد آمد و متعاقباً، نسبت به اعلام تاریخ و فرصت ارسال مدارک و مستندات مشارکت مطابق با فرم‌های اسناد ارزیابی کیفی، برای متقاضیان فراهم خواهد شد.

تذکر ۵: ارسال نامه اعلام آمادگی در این مرحله هیچ‌گونه حقی برای متقاضیان در صورت نیاز می‌تواند یا نماینده امور پیمانها خاتم ادیب یا

نوبت دوم

اصلاحیه آگهی فراخوان عمومی شناسایی پیمانکار توأم با ارزیابی کیفی به شماره م ن ۴۰۵/۱۲

شماره تماس ثابت: ۰۶۱۵۲۲۵۳۳۳۲، همراه: ۰۹۱۶۳۵۰۵۶۲۹ - و نماینده دستگاه نظارت خاتم گرگانی با شماره تماس ثابت: ۰۲۱۴۱۹۹۸۴۲۷، همراه: ۰۹۱۲۷۴۳۷۱۴۷- ارتباط حاصل نمایند.

تذکر ۲: ضروریست نامه اعلام آمادگی متقاضیان در فراخوان فوق‌الذکر حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۰ در سامانه معاملات شرکت پتروشیمی بندرامام بارگذاری یا به نشانی الکترونیک فوق‌الذکر ارسال گردد.

تذکر ۳: قابل توجه متقاضیانی که در قالب مشارکت‌نامه (Joint Venture) تمایل به حضور دارند؛ مشارکت فقط براساس مشارکت نامه طرفین (ثبت شده در دفاتر اسناد رسمی) که تعهدات و مسؤولیتهای هر یک از طرفین مشارکت را به‌صورت منفرداً و متضامناً معین شده باشد، قابل قبول خواهد بود و ارائه نسخه اصل یا برابر اصل در دفترخانه اسناد رسمی الزامی می‌باشد.

تذکر ۴: لازم به توضیح است پس از دریافت نامه رسمی و اعلام آمادگی توسط شرکت‌های متقاضی، بررسی‌های اولیه به‌عمل خواهد آمد و متعاقباً، نسبت به اعلام تاریخ و فرصت ارسال مدارک و مستندات مشارکت مطابق با فرم‌های اسناد ارزیابی کیفی، برای متقاضیان فراهم خواهد شد.

تذکر ۵: ارسال نامه اعلام آمادگی در این مرحله هیچ‌گونه حقی برای متقاضیان در صورت نیاز می‌تواند یا نماینده امور پیمانها خاتم ادیب یا

شرکت پتروشیمی بندرامام (سهامی عام)

PGPIC

نوبت اول

شرکت تعاونی مصرف کارکنان صندوق ضمانت صادرات ایران

شماره ثبت ۵۶۸۸۳۱ شناسه ملی ۱۴۰۰۹۶۰۱۹۴۵

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده

بدین وسیله از اعضای محترم این شرکت تعاونی دعوت می‌شود تا در مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده نوبت اول که در ساعت ۱۴ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۲ و در محل: تهران - محله آرژانتین - ساعی - خیابان بیهقی - خیابان شانزدهم - پلاک ۵ و در محل نمازخانه تشکیل می‌گردد؛ حضور به‌هم رسانند.

- ۱- از کلیه اعضا دعوت میشود پا در دست داشتن کارت ملی و دفترچه عضویت رأس ساعت مقرر در محل مذکور حضور به‌هم رسانند و یا وکیل / نماینده خود را کتبا معرفی نمایند.
- ۲- ضمناً به اطلاع می‌ساند که به موجب ماده ۱۹ آیین‌نامه نحوه تشکیل مجامع عمومی؛ در صورتی که هر یک از اعضا نتوانند در مجمع عمومی مورد اشاره حاضر شوند می‌توانند استفاده از حق خود را برای حضور و اعمال رأی در مجمع به یک نماینده تام‌الاختیار واگذار نمایند.
- تعداد آرای وگالتی هر عضو سه رأی و هر شخص غیرعضو تنها یک رأی می‌باشد.
- لازم به ذکر است تأیید برگ نمایندگی با مقام دعوت‌کننده خواهد بود.

بدین منظور عضو متقاضی نمایندگی یبایستی تا بیست و چهار ساعت قبل از تاریخ برگزاری مجمع به‌همراه نماینده خود و یا در دست داشتن مدرک عضویت و کارت ملی به دفتر شرکت تعاونی مراجعه نمایند تا پس از احراز هویت طرفین تأییدیه لازم جهت حضور در جلسه مجمع صادر گردد.

- ۲- متقاضیان کاندیداتوری سمت‌های هیأت‌مدیره (اصلی و علی‌البدل) و بازرسی (اصلی و علی‌البدل) می‌بایست حداکثر ظرف مدت پنج روز پس از تاریخ انتشار آگهی دعوت مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده نوبت اول؛ یا در دست داشتن مدرک عضویتی و هویتی و همچنین سوء پیشینه خود، شخصاً (امالتاً) به دفتر شرکت تعاونی مراجعه نموده و مدارک خود را تحویل نمایند.

دستور جلسه مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده نوبت اول:

- ۱- گزارش هیأت‌مدیره و بازرسی به مجمع عمومی عادی به‌طور فوق‌العاده نوبت اول
- ۲- طرح و تصویب صورت‌های مالی سال ۱۴۰۴ و همچنین تصویب بودجه پیشنهادی سال ۱۴۰۵
- ۳- انتخاب اعضای هیأت‌مدیره (اصلی و علی‌البدل)
- ۴- انتخاب بازرسان (اصلی و علی‌البدل)
- ۵- طرح و تصویب دستورالعمل حقوق، مزایا، پاداش و حق حضور در جلسات اعضای هیأت‌مدیره
- ۶- طرح و تصویب آیین‌نامه اختیارات، وظایف و حقوق و مزایای مدیرعامل
- ۷- بحث و بررسی در خصوص اخذ هزینه‌های جاری شرکت تعاونی از اعضای محترم

مدیرعامل

شرکت تعاونی مصرف کارکنان صندوق ضمانت صادرات ایران

PGPIC

نوبت دوم

آگهی تجدید مناقصه عمومی

هم‌زمان با ارزیابی (یکپارچه) یک مرحله‌ای انتقال پساب تصفیه خانه فاضلاب شاهد شهر شهریار به شهرهای هفت گانه شهرستان شهریار

منعقد به شماره ۲۳۲۰۲ مورخ ۱۴۰۴/۰۷/۱۲ فی مابین شهرداریها که در سامانه پیوست گردیده می‌باشد.

- (۴) به این مناقصه پیش پرداخت تعلق نمی‌گیرد.
- (۵) شهرداری در رد یا قبول پیشنهادات مختار است.
- (۶) کلیه هزینه‌های مرتبط با شرکت در مناقصه و هزینه کارمزد سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد ایران) به عهده شرکت‌کنندگان می‌باشد.
- (۷) حداقل امتیاز قابل قبول در ارزیابی ۶۵ و مطابق با مفاد اسناد مناقصه و اسناد ارزیابی کیفی می‌باشد.
- (۸) شرکت‌کنندگان می‌بایست دارای صلاحیت پیمانکاری یا حداقل پایه ۱ در رشته آب و ظرفیت خالی باقی مانده آماده به کار براساس آیین‌نامه طبقه‌بندی و تشخیص صلاحیت پیمانکاری از سازمان برنامه و بودجه کشور باشند.
- (۹) متقاضیان می‌بایست گزارش حسابرسی سال مالی قبل که توسط شرکت‌های حسابرسی واجد صلاحیت انجام شده را براساس بخش‌نامه شماره ۵۴/۵۲۷۹۵ مورخ ۱۳۹۶/۰۲/۲۳ را در سامانه بارگذاری نمایند.
- (۱۰) مهلت دریافت اسناد مناقصه و ارزیابی از تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۵ تا تاریخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۲ ساعت ۱۲:۰۰ تا ۱۲:۰۰ سامانه تدارکات الکترونیکی دولت.
- (۱۱) مهلت ارائه پیشنهادات تا ساعت ۱۲:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۹ در سامانه تدارکات الکترونیکی دولت.
- (۱۲) زمان بازگشایی پاکت‌های ارزیابی: ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۳۱ در محل: شهریار- میدان نماز - جنب پایانه ۲۳ یهمن -شهرداری شهریار.
- (۱۳) زمان اعتبار پیشنهادها تا ۱۴۰۵/۰۸/۳۱ بوده و با درخواست کارفرما تا ۳ ماه دیگر قابل تمدید می‌باشد.

شهرداری شهریار

PGPIC

علی ملکی - شهردار شهریار

نوبت اول ۱۴۰۵/۵/۴ - نوبت دوم ۱۴۰۵/۵/۱۱